

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی

۱۰/۱۱/۱۹

تفسیرهای خبری

پنجشنبه ۲۷ [عقرب] آبان ۱۳۸۹

سقوط [لاری] کامیون حامل کارگران به دره و زخمی شدن ۲۲ کارگر

جابه جایی کارگران معدن کرومیت بافت با کامیون، منجر به مجروح شدن ۲۲ کارگر گردید. به اساس خبر فوق متأسفانه حال چند تن از کارگران وخیم می باشد.

کارفرما برای انتقال کارگران معدن کرومیت بافت به محل کار، به جای سرویس معمول از کامیون استفاده می کند. همین موضوع باعث شده است که تاکنون چندین بار کارگران دچار سانحه شوند اما این بار با سقوط کامیون به دره فاجعه ای برای کارگران معدن و خانواده های شان اتفاق افتاد.

عصر روز دوشنبه و در حالی که کارگران سوار بر کامیون به سوی محل کار عازم بودند، به دلیل فرسودگی کامیون، بد بودن جاده و عدم مهارت راننده که حتا فاقد گواهینامه رانندگی کامیون بود، کامیون به دره سقوط کرد. قبل از سقوط، راننده کامیون نیز که به شدت ترسیده بود خود را از کامیون به بیرون پرتاب کرده است. به اساس گفته های یکی از کارگران معدن، نکات ایمنی برای امنیت کارگران از سوی کارفرمای معدن رعایت نمی گردد. وی گفت: "وسیله انتقال کارگران به معدن یک کامیون فرسوده بود که طی ماه های اخیر بارها موجب بروز سوانح رانندگی در مسیر کوهستانی معدن شده است".

وی افزود: "روز دوشنبه نیز کامیون در یکی از پیچ های گردنه منتهی به معدن به دلیل سرعت بالا و عدم توانایی راننده در کنترل کامیون به بیرون از جاده منحرف شد و بعد از اینکه راننده خود را به بیرون پرت کرد کامیون به قعر دره سقوط کرد و هم اکنون حال چند نفر از کارگران وخیم است".

استفاده از کامیون به جای اتوبوس، استفاده از راننده فاقد مهارت برای نقل و انتقال کارگران، استفاده از کامیون فرسوده به رغم بد بودن و غیراستاندارد بودن جاده نشانگر چیزی نیست جز سوءاستفاده کارفرما از موقعیت کنونی. موقعیتی که کارگر فاقد هر گونه حقوق قانونی می باشد و هر اعتراض وی با سرکوب قهرآمیز حاکمیت اسلامی روبرو می گردد. سقوط کامیون حامل انسان در حالی که کامیون برای انتقال انسان ساخته نشده به دره نشانگر این

است که تا چه حد جان کارگران برای کارفرمایان و حاکمیت اسلامی بی ارزش است. آیا هرگز یک مقام حکومتی فرزند خود را با چنین کامیونی به محل کار می‌فرستد؟ پس چرا کارگران باید قربانی این حوادث باشند؟ چرا کارگران باید تاوان این همه بی حقوقی را بدهند؟ جمهوری اسلامی نشان داد که نه تنها از دیگر کشورهای سرمایه‌داری در نقض بدهی‌های ترین حقوق کارگران دست کمی ندارد که از آن‌ها بسیار جلوتر نیز بوده و به واقع آن‌ها باید از جمهوری اسلامی درس گرفته و یاد بگیرند که چگونه می‌توانند حقوق کارگران زحمتکش را که با خون خود لقمه‌ای نان برای خود، همسر و فرزندان‌شان فراهم می‌آورند بیش از پیش پایمال کنند.

کارگران ایران در سال‌های حاکمیت جمهوری اسلامی به خوبی دریافته‌اند که تا حکومت اسلامی است، تا نظام سرمایه‌داری باقیست، شاهد چنین فجایعی خواهند بود.

حکومیت دولت اسلامی در مجامع بین‌المللی به دلیل سرکوب و نقض حقوق ابتدائی انسان‌ها

سازمان عفو بین‌الملل در گزارشی که در وبسایت خود منتشر نموده به سرکوب کارگران ایران اعتراض کرد در بخشی از این گزارش آمده است: اتحادیه کارگران اتوبوسرانی تهرانی یکی از معدود اتحادیه‌های مستقل در ایران محسوب می‌شود. این اتحادیه به طور مستمر با ارباب مسؤولان روبرو بوده است. رهبران این اتحادیه شامل منصور اسانلو، ابراهیم مددی و رضا شهابی همچنان در بند حکومت به سر می‌برند. در ادامه این گزارش آمده است:

"اکنون مشخص شده رژیم ایران به هیچ وجه دست از ارباب نمایندگان کارگری برنداشته است. سعید تریبانی مدیر روابط عمومی اتحادیه کارگران اتوبوسرانی نیز بیش تر دستگیر شده بود، اما به دنبال اعتراضات بین‌المللی از بند آزاد شد. همکار وی، غلامرضا غلامحسینی، هنگام حضور در مراسم روز زن دستگیر شده بود اما دو سال پیش به قید وثیقه از زندان اوین آزاد شد. این دو نفر در روز ۳ نوامبر در یک اینترنت کافه ملاقات می‌کنند اما مدت کوتاهی پس از ورودشان به محل، سر و کله شش مرد پیدا می‌شود و در حالیکه آن دو را با صدای بلند دزد خطاب می‌کردند و کتک می‌زدند، با خود برده و به زندان انداختند. پس از بازجوئی، تهدید و دشواری‌های فراوان، سرانجام سعید تریبانی به قید ضمانت آزاد شد اما هیچ خبری جز در بند بودن غلامرضا غلامحسینی در دست نیست. سه شنبه گذشته نیز همایون جابری، عضو دیگر اتحادیه، بازداشت شد. این اتفاق در حالی رخ داد که وی به همراه همسر غلامرضا غلامحسینی برای کسب اطلاع درباره مکان نگهداری آقای غلامحسینی، به وزارت اطلاعات مراجعه کرده بود."

هم چنین تصویب پیش نویس قطعنامه علیه نقض حقوق بشر در ایران در سازمان ملل متحد مراحل آخر خود را طی می‌کند. به رغم ادعاهای جمهوری اسلامی و نماینده‌اش یعنی محمد جواد لاریجانی، قرار است قطعنامه‌ی امسال محکمتر از سال‌های گذشته ایران را محکوم کرده و به جای گزارش سالانه از دبیرکل سازمان ملل بخواهد تا هر سه ماه یک بار گزارشی درباره وضعیت حقوق بشر در ایران تهیه کند. موضوعی که باعث تحت فشار قرار گرفتن هر چه بیشتر دولت ایران برای تن دادن به برخی خواست‌ها از جمله بازدید از زندان‌های ایران خواهد شد.

دولت ایران به دلیل نقض وسیع حقوق بشر از کشتار معترضان گرفته تا شکنجه و زندان و اعدام، از نقض حقوق زنان تا سرکوب عقیده و بیان و نیز ممنوعیت تجمعات و تشکل‌های مستقل تحت فشار وسیع افکار بین‌المللی قرار دارد.

هم چنین اقدامات سلطه طلبانه و تشنج‌زای جمهوری اسلامی در روابط بین‌الملل از جمله عواملی است که به انزوای سیاسی و مرکز توجه قرار گرفتن هر چه بیشتر اقدامات جنایتکارانه حکومت دامن زده است.

کشف ۱۳ کانتینر حمل سلاح در کشور نیجریه که اقتضای سیاسی جدیدی برای دولت ایران به وجود آورد از آخرین نمونه‌های این اقدامات است که دولت اسلامی را با شرایط سختی از نظر سیاسی در سطح جهان روبرو ساخته است. مضحک‌تر آن که وزیر خارجه جمهوری اسلامی در سخنانی عجیب مدعی شد که بخش خصوصی در ارسال این سلاح‌ها دست داشته است و این درحالی‌ست که خرید و فروش سلاح در ایران برای تمامی شخصیت‌های حقیقی و حقوقی خصوصی ممنوع می‌باشد. در بارنامه این کالاها که از بندر عباس بارگیری شده است، توسط ماموران دولتی ایران مصالح ساختمانی ذکر گردیده بود.

تحریم‌های بین‌المللی، تحریم برخی از مقامات ایرانی که در نقض حقوق مردم و سرکوب دست داشته‌اند توسط تعدادی از کشورها از جمله امریکا، رد مکرر تقاضاها و تلاش ایران برای عضویت در مجامع بین‌المللی از جمله شورای حقوق بشر و شورای نهاد زنان سازمان ملل همه‌گی نشانگر این است که تا چه حد دولت ایران درگیر بحران سیاسی بین‌المللی گشته و در انزوای سیاسی به سر می‌برد.

سه شنبه ۲۵ [عقرب] آبان ۱۳۸۹

وخامت وضعیت کارگران در ایران

سیاست‌های اقتصادی جمهوری اسلامی و دولت نظامی - امنیتی احمدی نژاد وضعیت کارگران ایران را روز به روز بدتر می‌کند. نیروهای سرکوبگر رژیم تقریباً همه روزه به دستگیری و سرکوب کارگرانی می‌پردازند که برای حقوق ابتدائی خود مبارزه می‌کنند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری خبر داد که روز پنج شنبه گذشته عمر اسماعیل پور که از اعضای این کمیته در نرده است دستگیر شده و به مکان نامعلومی منتقل گردیده است. روز هفدهم مهر دو تن دیگر از کارگران عضو این کمیته به نام‌های صدیق خسروی و ابراهیم اسماعیل پور دستگیر شدند. آنان در زندان مرکزی نرده به سر می‌برند. همین کمیته خبر داد که روز بیست و سوم آبان آزاد منیرنیا، یکی دیگر از اعضای کمیته به شعبه دوم دادگاه سندانج احضار شد تا حکم چهار ماه زندان تعزیری خود را دریافت کند.

به گزارش اینلنا روز بیست و چهارم آبان، کارگران کفش بلا که تحت پوشش بانک ملی ست در مقابل دفتر مرکزی شرکت تجمع کردند. آنان به عملکرد مدیریت اعتراض دارند که آینده شغلی شان را به خطر انداخته است. تجمع دویست و هشتاد نفری کارگران کفش بلا در حالی برگزار شد که روز پیش از آن نماینده تفت و میبد فقط به دادن تذکری در مجلس شورای اسلامی در رابطه با عدم پرداخت حقوق کارگران کارخانه فولاد میبد بسنده کرد. کارگران این کارخانه بیش از هشت ماه حقوق طلبکارند و تجمعات گوناگونشان به ویژه روز سه خرداد گذشته در برابر فرمانداری میبد هیچ نتیجه‌ای به دنبال نداشته است.

از سوی دیگر در کرمانشاه شرکت رهاسازان در طی چند روز بیش از سی تن از کارگران را اخراج کرده است. این شرکت اکنون بیش از دو سوم نود کارگری را که در آن به تولید قطعات می‌پرداختند از کار بیکار کرده است. کارفرمایان این شرکت با استفاده از قراردادهای موقت که کارگران را از داشتن ابتدائی‌ترین مزایای کاری محروم می‌کند به راحتی به اخراج کارگران می‌پردازد.

جمهوری اسلامی و مسوولان آن به تجمعات مسالمت آمیز و قانونی کارگران بی توجهی می کنند، دستگاه های سرکوبگر آن به بازداشت کارگرانی می پردازند که برای ایجاد تشکل های مستقل خود مبارزه و تلاش می کنند و قوانین جاری جمهوری اسلامی به کارفرمایان اجازه می دهند که هر گونه می خواهند با کارگران رفتار کنند و هر وقت خواستند آنان را استخدام و اخراج کنند. جمهوری اسلامی با مجموع اقداماتش علیه کارگران، ایران را به میدان تاخت و تاز سرمایه داران تبدیل کرده است که در آن حتی دستمزد کارگران پرداخت نمی شود.

یارانه ها هدفمند شد، قیمت ها بالا رفت

همانگونه که انتظار می رفت پس از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها، بهای کالاها به سرعت سیر صعودی خود را آغاز کردند. افزایش بهای گاز و طلا که هفته پیش در رادیو دموکراسی شورائی از آن سخن رفت با افزایش بهای اقلام اولی مورد نیاز مردم همراه گردید.

اگر تنها به گزارش خبرگزاری های دولتی همچون فارس اکتفاء کنیم بهای تخم مرغ، برنج داخلی و تایلندی، سبزی های تازه، حبوبات از یک و نیم تا سی درصد افزایش داشته است.

از سوی دیگر معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی گفته است که افزایش چهار هزار تومانی قبوض در جریان هدفمند کردن یارانه ها اعمال خواهد شد.

معاون وزیر کشور نیز روز بیست و یکم آبان گفت که نرخ کرایه حمل و نقل عمومی پس از اجرای قانون هدفمند کردن یارانه ها و آزادسازی قیمت حامل های انرژی چهار تا هجده درصد افزایش می یابد. همو بدون هیچ توضیحی روز بیست و چهارم آبان اعلام کرد که با اجرای قانون مذکور قیمت ها در حمل و نقل عمومی افزایش نمی یابند!

با این حساب با اجرای قانون هدفمند کردن یارانه ها بهای کالاها و خدمات مورد نیاز مردم چه در بخش خصوصی و چه دولتی بالا و بالاتر می روند. بدیهی ست که با توجه به انجماد دستمزدها و عدم افزایش دستمزدهای واقعی وضعیت معیشتی توده های مردم و به ویژه کارگران و دیگر زحمتکشانی که در بخش های دولتی و خصوصی کار می کنند با اجرای قانون مذکور و اکنون افزایش قیمت ها و خیم تر از گذشته خواهد شد.